

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVI. Ut deficientibus cognatis Ecclesia haereditatem capiat, utque legata firma maneant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣ΄.

Τῶν μὴ ἔχουσιν συγγενεῖς κληρονόμοι ἐν αἰτίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὰ ὅσα ἐπιπέδωθεν ἐπιβίβασται μείνεν.

Εἰ δὲ τῶν ἀγγλισίων μηδεὶς ὑπολείποιτο μηδενός τῶν παρορηθῶν καὶ λόγον ἀνγενομένου κληρονόμου, μήτε τῶν μαρτύρων ὄντων, μήτε τῶν ὁμολογησάντων, μήτε τῶν μετῴκων τῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μετῴκων παρορήσει, ἢ κατ' ἐκάστης αἰεὶ τόπως ἐκκλησίᾳ διαδέχεσθαι τεταχθῶ τὸν κληρὸν ὅσα ἔσονται τῶν πάντων ἐδὲ τοῖς ἀπελθούσι βαρῦ, εἴπερ ἦς ἕνεκα πάντας ὑπέσθησαν πόνους, κληρονόμοι ἐντυχοῦν ταύτῃ. παρορηθῶν γεμῶ ἀναγκῶν καὶ τὸδε ὡς τῶν παρορηθῶν εἴπιντες ἐδωρήσαντο πτωχῶν οἷων οἷς ἐβέβηκε, τῶν τῶν δεαστοῦ ἐνυλογοῦν κυρίαν μὲν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ΄.

Ἀποδιδόναι θεῖς καὶ ἄλλοι τὰ τοιαῦτα χωρία, καὶ κήπους καὶ εἰσίας, χωρὶς ὧν ἱεραποσταθῶ.

Ὅπως δὲ μὴ ἡ πλάνη τις ἐμφαίνουσα τὰ παρορηθῶν, ἀλλ' ἔτοιμον ἢ τὸ δίκαιον πάσῃ γνώσκων. ἰδέτωσαν ἀπαλῆς, εἴτε χωρίων, εἴτε οἰκίαν, εἴτε κήπον, εἴτε ἕτερον τι τῶν παρορηθῶν κατέχοιεν, καλὸν καὶ λυσίτελές αὐτοῖς εἶναι καὶ ὁμολογεῖν αὐτοῖς καὶ δόξα διδασκῶν πᾶσι τῇ ταχυτήτι, εἴ γὰρ καὶ τὰ μάλα φαίνεται τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐδικαίας δεαστοῦ πολλὰ καρπώσασθαι, καὶ ἡμεῖς τῶν τῶν ἀπαίτησιν ἡμεῖς ἐδικαίαν κεραιμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ΄.

Πῶς ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιβίβασται δεήσεις.

Ὅμως γεμῶν αὐτοῖς ὅποσα τε καὶ ὅποθεν συνέλθωσιν ἐπιγνώσεις, τὰ ἀμαρτήματα τῶν συγχώρησιν ἡμεῖς παρ' ἡμῶν δεηθήτωσαν ὅπως ἅμα μὲν τῇ τοιαύτῃ διορθώσεται ἡ φθάσασα λυθείη πλεονεξία, ἅμα δὲ ὁ μέγιστος Θεός, οἷον ἀπὸ μελαμείας τινὸς τῶν παρορηθῶν, εὐμενῆς ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι ἡμῶν. ἐρῶσι μὲν γὰρ ἴσως ἀπὸ ἀπολογίας προσηγομῆναι οἱ τῶν τοιούτων ἐσῶν κατὰ πάντας δεαστοῦ, εἴ γε τῶν κεραιμῶν ἀξίον ἐπ' αὐτῶν ἡ δύνατον τὸ παρορηθῶν. ὡς ἐκ ἡν οἷον τῶν ἀπέχεσθαι

A

CAPUT XXXVI.

Ut deficientibus cognatis Ecclesia hereditatem capiat, utque legata firma maneat.

Quod si nullus cognatus superfit qui prout rationi consentaneum est hereditatem capessat eorum quos supra memoravi, Martyrum scilicet & Confessorum, aut illorum qui ob huiusmodi causam, ex patria migraverunt, cujusque loci Ecclesiam hereditatem adire decernimus. Nec defunctis utiq; molestum erit, si cujus gratia nullum non discrimen subierunt, eam ipsi heredem habere contingat. Illud quoque necessarium adijciendum est, ut si qui ex supra memoratis aliquid de bonis suis cuilibet donaverint, ei dominium, prout æquum est, firmum ratumq; permaneat.

B

CAPUT XXXVII.

Ut qui huiusmodi loca, ædes, hortos occupaverint, ea restituant, exceptis fructibus.

Prout ut in præcepto nostro nulla ambages appareat, sed cuilibet in promptu sit id quod juris est pernoscere, omnes intelligant, sive fundum, sive ædes, sive hortum, sive aliud quid ex bonis eorum quos supra memoravi detinent, rectè atq; ordine se esse facturos, si se ipsos ultro deferant, & rem absq; ulla dilatione restituant. Ac tamen si nonnulli haudquaquã ex iusta possessionis causa magno fructus earum rerum percipisse videantur, eos tamen fructus ab illis repeti, minimè æquum arbitramur.

CAPUT XXXVIII.

Quomodo super his libellos dari oporteat.

Verum ipsi unde & quantos fructus collegerint ingenuè profitentes, delicti sui veniam à nobis sibi concedi postulent: ut & pristina avaritia huiusmodi emendatione dissolvatur, & Deus Opt. Max. hanc velut pœnitentiæ cuiusdam loco satisfactionem accipiens, erratis benignus ignoscat. Sed fortasse pro defensione sua prætendentes id dicent qui horum bonorum domini constituti sunt (si tamen hoc nomine censeri aut merentur aut possunt) fieri omnino non potuisse ut ab iis rebus tunc abstinerent, cum omnium cujusq; generis

Mmm ij